

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
21/20. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2020. március 3.

A C-482/18. sz. ügyben hozott ítélet
Google Ireland Limited kontra Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és
Vámigazgatósága

A magyar reklámadóhoz kapcsolódó szankciórendszer összeegyeztethetetlen az uniós joggal

Ezzel szemben nem ellentétes e joggal azon bejelentkezési kötelezettség, amelynek hatálya alá a külföldi illetőségű reklámszolgáltatók ezen adóval összefüggésben tartoznak

A 2020. március 3-i **Google Ireland** ítéletben (C-482/18) a Bíróság nagytanácsa kimondta, hogy **egy olyan tagállami szabályozás, amely a valamely másik tagállamban letelepedett reklámszolgáltatókat a reklámadó-kötelezettségük tekintetében bejelentkezési kötelezettség alá veti, nem ellentétes a szolgáltatásnyújtásnak az EUMSZ 56. cikkben biztosított szabadságával.** Ez még abban az esetben is így van, ha a Magyarországon letelepedett ilyen szolgáltatásokat nyújtók mentesülnek e kötelezettség alól arra tekintettel, hogy az említett tagállam területén alkalmazandó bármely másik adó tekintetében fennálló adóalanyiságuk címén összehasonlítható bejelentési vagy nyilvántartásba vételi kötelezettség alá esnek.

Ezzel szemben a Bíróság megállapította, hogy **a fenti elvvel ellentétes e szabályozás azon része, amely azt írja elő, hogy a Magyarországtól eltérő másik tagállamban letelepedett olyan szolgáltatásnyújtókkal szemben, amelyek nem tettek eleget a bejelentkezési kötelezettségüknek, néhány nap alatt egymást követően több mulasztási bírság kerül kiszabásra, amelyek halmozott összege elérheti a több millió eurót,** anélkül hogy az illetékes hatóság az e bírságok halmozott összegét végleges jelleggel megállapító határozat elfogadását megelőzően biztosítaná e szolgáltatók számára a kötelezettségeik teljesítéséhez szükséges időt, hogy lehetőséget adna számukra az észrevételeik megtételére, illetve hogy e hatóság maga vizsgálatot folytatna le a jogsértés súlyossága tekintetében. A Bíróság e tekintetben hangsúlyozza, hogy azon mulasztási bírság összege, amelyet a Magyarországon letelepedett szolgáltatásnyújtóval szemben szabnak ki arra tekintettel, hogy az a nemzeti adózási szabályozás általános rendelkezéseinek a megsértésével nem tett eleget egy hasonló bejelentkezési vagy nyilvántartásba vételi kötelezettségnek, lényegesen alacsonyabb, és az az ilyen kötelezettség folyamatos be nem tartása esetén nem ugyanilyen mértékben és nem is szükségszerűen ilyen rövid határidőkön belül növekszik.

A jelen ügyben az ír jog szerinti Google Ireland társaság, amely a reklámadó hatálya alá tartozó tevékenységet folytat, elmulasztotta az ezen adóval összefüggő bejelentkezési kötelezettségének teljesítését. Erre tekintettel e szolgáltatóval szemben, első alkalommal, tízmillió HUF (hosszvetőleg 31 000 euró) összegű mulasztási bírság, ezt követően pedig néhány napon belül további mulasztási bírságok kerültek kiszabásra, amelyek együttes összege elérte az 1 milliárd HUF-ot (hosszvetőleg 3,1 millió euró). Ezen összeg a bejelentkezési kötelezettség teljesítésének elmulasztása esetére a magyar szabályozásban előírt mulasztási bírságok maximális összegének felelt meg. A Google Ireland a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Magyarország) előtt vitatta egyrészt a külföldi illetőségű reklámszolgáltatókkal szemben fennálló bejelentkezési kötelezettségnek, másrészt pedig az ilyen bejelentkezés elmulasztásához kapcsolódó szankciórendszernek az uniós joggal való összeegyeztethetőségét. Ezen érvelés arra vezette e bíróságot, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel forduljon a Bírósághoz.

A Bíróság emlékeztet arra, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága tiltja minden olyan nemzeti szabályozás alkalmazását, amely alkalmas arra, hogy a tagállamok közötti szolgáltatásnyújtást a tisztán egy tagállamon belüli szolgáltatásnyújtásnál nehezebbé tegye. Ezen elv ily módon

megköveteli az ezen alapvető szabadságot érintő minden olyan korlátozás megszüntetését, amely azon alapul, hogy a szolgáltatás nyújtója a szolgáltatásnyújtás helyétől eltérő tagállamban telepedett le.

A Bíróság rámutatott arra, hogy **a szóban forgó bejelentkezési kötelezettség nem köti feltételekhez a reklámok közzétételére irányuló tevékenység Magyarország területén való folytatását, és az fennáll függetlenül attól, hogy mindezen, a magyar reklámtörvény hatálya alá tartozó szolgáltatók letelepedési helye hol található. Ezen adminisztratív követelmény önmagában nem képezi a szolgáltatásnyújtás szabadságának akadályát.**

Ugyanis a jelen ügyben egyáltalán nem volt megállapítható olyan eltérő bánásmód, amely alkalmas arra, hogy a szolgáltatásnyújtás szabadsága korlátozásának minősüljön, mivel minden szolgáltató mentesül a bejelentkezési kötelezettség alól, amennyiben bármely más Magyarországon kivetett közvetlen vagy közvetett adó nem hatálya alá tartozó adózóként már bejelentkezett vagy nyilvántartásba vételre került az adóhatóságnál. E mentesség nem bír visszatartó erővel, ugyanakkor a már nyilvántartásba vett szolgáltatók tekintetében elkerülhető valamely adminisztratív követelmény felesleges teljesítése.

Az adózással kapcsolatos szankciókat illetően a Bíróság emlékeztetett arra, hogy jóllehet az adóztatással kapcsolatos szankciók rendszere uniós szintű harmonizáció hiányában a tagállamok hatáskörébe tartozik, az ilyen rendszerek nem járhatnak az EUM-Szerződésben előírt szabadságok veszélyeztetésével.

Ebben az összefüggésben a Bíróság azt vizsgálta, hogy a jelen ügyben szóban forgó szabályozással előírt bejelentkezési kötelezettség elmulasztásához kapcsolódó szankciók ellentétesek-e az EUMSZ 56. cikk szerinti szolgáltatásnyújtás szabadságával. A Bíróság e tekintetben megállapította, hogy a szóban forgó szankciórendszer formális szempontból megkülönböztetés nélkül alkalmazandó minden olyan adóalanyra, amely nem teljesíti a bejelentkezési kötelezettségét, függetlenül attól, hogy melyik tagállamban telepedett le. Ugyanakkor **valójában csak a Magyarországon adóilletőséggel nem rendelkező adóalanyokat fenyegeti annak veszélye, hogy velük szemben e szankció kiszabására kerül sor.**

Nem vitás, hogy a Magyarországon letelepedett reklámszolgáltatók szankcionálhatók a nemzeti adójogi szabályozás általános rendelkezései alapján velük szemben előírt hasonló bejelentkezési és nyilvántartásba vételi kötelezettségek teljesítésének elmulasztása miatt.

Ugyanakkor **a reklámadóhoz kapcsolódó szankciórendszer olyan mulasztási bírságok kiszabását teszi lehetővé, amelyek összege jelentősen magasabb, mint azon rendszer keretében kiszabott mulasztási bírságok, amelyeket valamely Magyarországon letelepedett reklámszolgáltató által a nyilvántartásba vételi kötelezettségének megsértése esetére írnak elő.** Másfelől sem az ez utóbbi rendszerben kiszabott összegek, sem e rendszerhez kapcsolódó határidők nem olyan szigorúak, mint amelyeket a reklámadóról szóló törvény által előírt szankciók keretében alkalmaznak.

A Bíróság megállapította, hogy **ez a bánásmódbeli különbség, amelyet aránytalannak és következképpen nem igazoltnak ítélt, a szolgáltatásnyújtás szabadságának az EUMSZ 56. cikk által tiltott korlátozásának minősül.**

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106